

Surf naar...

Heeft u vragen? Wilt u een opmerking maken? Of wilt u meer informatie over het Omnizorg?. Dan kunt u terecht op de website van het Omnizorg? Kijk op www.omnizorg-apeldoorn.nl

Deze nieuwsbrief is de zesde over het Omnizorg aan de Stationsstraat. De nieuwsbrief wordt onder andere in de directe omgeving verspreid. Via deze nieuwsbrief wordt u op de hoogte gehouden van de ontwikkeling van het Omnizorg. De frequentie van verschijning is niet vastgelegd. Maar zo gauw er iets belangrijks valt te melden, kunt u een volgende nieuwsbrief verwachten.

omnizorg nieuws

Paul Blokhuis, wethouder voor Welzijn en Zorg.

Twee voordeuren en geen drempel

Hij heeft het aan den lijve ervaren. Als je de Straatkrant verkoopt, word je ineens anders bekeken: alsof je een minder soort mens bent. Hijzelf ziet het anders. Ook voor daklozen en verslaafden is in de Apeldoornse samenleving een plek. Een gesprek met wethouder Paul Blokhuis.

De bouw van het Omnizorg vordert gestaag. Je zou zeggen: wat wil je nog meer?

Blokhuis: "Wat ik nog meer wil? Dat er op korte termijn aandacht komt voor zwerfjongeren. Dat heeft met het Omnizorg weliswaar niets te maken, maar hun aantal neemt toe. En daar moeten we met elkaar iets mee doen."

Voor de ouderen bent u tevreden?

"Zeker. Het Omnizorg, met een zo prachtig gebouw, is in Nederland uniek. Ik weet van sommige gemeenten dat ze de ontwikkeling in Apeldoorn met interesse volgen. Vooral vanwege het feit dat wij de zorg voor daklozen en verslaafden onder één dak hebben weten onder te brengen. Bij andere gemeenten kijken ze voorlopig de kat uit de boom."

>> zie verder op de volgende pagina

Wie het Omnizorg als cliënt is binnengegaan, komt er altijd beter uit vandaan.

Wethouder Blokhuis bij de maquette van het Omnizorg in het Infocentrum aan de Stationsstraat.

Geen vertrouwen in het Omnizorg-concept?

“Dat niet. Maar het is nogal nieuw wat we in Apeldoorn doen. Niet iedereen ziet dat onmiddellijk zitten. Wat de boer niet kent... Zelf heb ik de ideeën achter het Omnizorg nooit in twijfel getrokken. De samenwerking van de drie instellingen – TACTUS, Arcuris en RIBW, allemaal met enorm veel kennis en praktische ervaring – levert een geweldige meerwaarde op.”

Drie maal één is meer dan drie?

“Ja, ten eerste zijn er in het Omnizorg geen drempels tussen de ene en de andere vorm van zorg. Daardoor zal een doorverwijzing van bijvoorbeeld het slaaphuis naar een beschermde woonsituatie geen verwijzing meer zijn van het kastje naar de muur. De zorgverleners hebben dagelijks contact met elkaar, de cliënten kennen het gebouw, en ze zijn over en weer voor elkaar geen onbekenden. Dat moet verbeterend werken.”

En ten tweede?

“Het gebouw had nooit zo gebouwd kunnen worden, zo aangepast aan omgeving

en doelgroep, als niet was besloten tot de vergaande samenwerking van nu. En tegelijk ook konden we daardoor meteen al aan iets anders beginnen: de rehabilitatie van de doelgroep. Dat klinkt ingewikkeld. Maar wat ik bedoel is dat een doelgroep als deze, die zichzelf bijna automatisch beschouwt als mislukt of onnuttig, door een gebouw als dit min of meer wordt verleid om zichzelf op een andere manier te bekijken.

Het gebouw is immers niet in de stad weg-gemoffeld, het is neergezet op een plaats die er zijn mag. En dat straalt, volgens ons, automatisch af op de doelgroep: ik mag er zijn. En dat is heel wat anders dan wat ikzelf, Straatkranten verkopend, gevoeld heb toen ik een dag met een zwerfjongere meeliep. Ik mocht er helemaal niet zijn.”

Het gebouw laat dus zien dat je als gemeente en als samenleving deze mensen niet afschrijft, maar dat je ze opneemt en een plek in het geheel geeft?

“Dat bedoel ik. En ten derde is er de concentratie van zorg. Zo’n concentratie levert voordelen op voor de stad als geheel. Zo willen we bijvoorbeeld de methadon-verstrekking aan de Mariannalaan gaan beperken. Alleen de zogeheten gestabiliseerde groep mag er blijven. De anderen, die nogal eens van de ene naar de andere plek heen en weer sjouwen en dat soms meerdere keren per dag, kunnen in de toekomst terecht aan de Stationsstraat. Daarmee verwachten we de overlast te beperken.”

Rehabilitatie. Wat betekent dat verder nog voor de doelgroep?

“Dat betekent onder andere ook dat het Omnizorg een gebouw met twee voordeuren is. Wat ik daarmee bedoel, is dat je het Omnizorg niet door de achterdeur kunt verlaten. Wie het Omnizorg als cliënt is binnengegaan, komt er altijd beter uit vandaan. Dat is het streven. En daarom zitten er winkels en werkprojecten in het gebouw, waar de cliënten producten verkopen of medewerker zijn. En wat ook onder rehabilitatie valt, zijn de zorg en het respect voor de directe omgeving. Ook daar gaan we van alles voor doen, samen met de politie, de mensen van de instellingen, de omwonenden en uiteraard ook samen met de cliënten. En dat alles zouden we nooit op de rit kunnen krijgen als iedereen los van de ander deze doelgroep benadert.”

Ook voor de doelgroep van het Omnizorg
Werk aan de winkel

**Wat hebben een cadeaushop,
een fietsenwerkplaats,
een wasserette,
een uitzendbureau en
een lunchroom te maken
met het Omnizorg?**

Alles! Het zijn de meest in het oog lopende, meest gezichtsbepalende zaken, die je vanaf de Stationsstraat en op het plein aan de achterzijde kunt zien. Ze zijn bedoeld om iedereen die langs het Omnizorg loopt naar binnen te trekken. Vooral de cadeaushop moet een publiekstrekker worden van stedelijk formaat en zal niet verschillen van een willekeurige cadeauwinkel in de binnenstad. Op één ding na: alle artikelen in de cadeaushop beginnen aan een nieuw, tweede leven en zijn – tegen een onvergelykbare prijs, zo laag en aantrekkelijk soms – allemaal van de Kringloop afkomstig. Daarnaast zijn er bloemen en aanverwante cadeautjes te koop, die het Hoogeland uit Beekbergen levert. En dan is er nog iets speciaals: het winkelpersoneel in de cadeaushop komt uit het Omnizorg zelf, en dat geldt ook voor de meeste andere zaken.

Geduld en begeleiding

Het Omnizorg stelt zich ten doel de Apeldoornse daklozen en verslaafden weer deel te laten nemen aan het arbeidsproces. Iets dergelijks gaat uiteraard niet automatisch, daar is geduld en begeleiding voor nodig. Er zijn immers mensen bij, in het Omnizorg straks, die in geen jaren of helemaal nooit in hun leven hebben gewerkt. Daarom is het belangrijk dat er werkplekken zijn waar iemand in een redelijk veilige omgeving kan beginnen met werken. Dit betekent niet dat alles maar kan of dat het een vrijblijvende aan-gelegenheid is. De eisen die aan het personeel van de winkels en de andere

zaken in het Omnizorg worden gesteld, zijn hetzelfde als die in het bedrijfsleven gelden. Zoals: op tijd beginnen, je gedragen als gastheer. En wie steelt, vliegt eruit.

Op werkgelegenheid gericht

De wasserette, de fietsenwerkplaats en alle andere zaken die in het Omnizorg komen zijn onderdeel van het geheel. Dat geheel bestaat uit grofweg twee onderdelen: een verzorgende kant, en een meer commerciële, publieksgerichte, op werkgelegenheid georiënteerde kant. De zorgende kant, die vrijwel iedereen kent van het slaaphuis en de gebruikersruimte, richt zich in het Omnizorg op het bieden van opvang en

onderdak aan de Apeldoornse daklozen en verslaafden. Deze zorgende kant is in handen van Arcuris, TACTUS en RIBW Oost-Veluwe. Het andere deel, de meer op commercie en werkgelegenheid gerichte activiteiten, die overigens niet los zijn te zien van de verzorgende kant, is in handen van de stichting Omniplaza. De belangrijkste partner daarin is de al eerder genoemde Kringloop, die zowel de goederenstroom voor de cadeaushop en fietsenwerkplaats als de personele kant van de winkels en de andere bedrijfjes in het Omnizorg grotendeels gaat beheren.

Werkgevers in de regio

Het uitzendbureau, dat er ook komt, is volledig op commerciële basis geschoeid en wordt bemand door het personeel van Olympia Uitzendbureau, die met bijna 400 werkgevers in de regio contact onderhouden. Hiermee ligt de mogelijkheid voor de doelgroep van het Omnizorg open om ook buiten het Omnizorg aan het werk te gaan. Andere deelnemende organisaties aan de werkprojecten van Omniplaza zijn onder andere Stilema (Kringloop Vaassen), Circulus (de Apeldoornse afvalverwerker) en de stichting Wijkwerk (graffitiverwijderaars en fietsenreparateur). Naast de mogelijkheid om elders via Olympia Uitzendbureau of in de cadeaushop, de fietsenwerkplaats of in een van de andere zaken in het Omnizorg te werken, zijn er ook werkplekken beschikbaar bij de veegploeg die de binnenstad mede schoonhoudt, of bij het beheer van de onder het Omnizorg liggende parkeergarage.

Iets om handen

Het Omnizorg biedt in de eerste plaats uiteraard onderdak en diverse vormen van zorg, in allerlei variaties. Maar voor de mensen die er gebruik van maken betekent het Omnizorg ook: werk aan de winkel. Want met zorg alleen ben je nog niet van de straat. Even belangrijk is het voor de doelgroep om iets om handen te hebben. En daaraan komen de cadeaushop en alle andere zaken in ruime mate tegemoet.

Theo Solen in Grand Café Eerste Klas Amsterdam CS. Het is de bedoeling dat het Grand Café van het Omnizorg in Apeldoorn eenzelfde soort sfeer krijgt.

Solen toont op de foto het voorlopig ontwerp voor het Omnizorg-interieur, dat inmiddels goedgekeurd is. Een definitief ontwerp is bij de architect in de maak. Solen, die onder andere verantwoordelijk is voor de inrichting van het gebouw: "Of we een witte of een andere kleur papegaai moeten nemen, weten we nog niet. Maar het zou mooi zijn als er zoiets als een papegaai in het Omnizorg komt. Of een wit-zwart gevlekte hond Wammes. Of een poes. Dat geeft een gevoel van huiselijkheid. Daarom hebben we bij de inrichting van het Grand Café gekozen voor sfeer. Het is de bedoeling dat de doelgroep het aantrekkelijk vindt. Het moet er prettiger zijn dan op straat. Ze moeten er graag heengaan."

Theo Solen over het Omnizorg "Het is een enorm slim gebouw"

De eerste contouren van het Omnizorg aan de Stationsstraat zijn inmiddels duidelijk zichtbaar. Het grondpatroon ligt er. De parkeergarage en facilitaire kelderruimten zijn alweer verdwenen onder de vloer van de begane grond en op de plaats waar nu de 40 meter hoge, gele hijskraan zijn werk doet, komt straks de boom te staan die de binnenplaats van schaduw zal gaan voorzien.

Theo Solen, raad van bestuur van de RIBW Oost-Veluwe, kan nauwelijks wachten tot hij op die plek onder de boom het gebouw kan aanschouwen waar velen jaren mee bezig zijn geweest. Samen met zijn collega's van Arcuris en TACTUS en met enkele ambtenaren van de gemeente, begon hij er vier jaar geleden aan te werken. Het idee om de Apeldoornse daklozen, verslaafden en op straat geraakte psychiatrische patiënten achter één voordeur allerlei verschillende vormen van zorg en onderdak te bieden, was nog maar gedeeltelijk ontwikkeld.

Hoge kwaliteit

Solen: "We hebben destijds een geweldige zet gedaan door onder andere te kiezen voor de huidige architect. Er was wel het basisidee om slaaphuis, sociaal pension, gebruikershuis, methadonverstrekking en dergelijke samen te voegen. Maar hoe? In welke vorm? Op welke plek? En met wie precies samen? Of op welke manier? Zulk soort van zaken moesten we nog met elkaar uitkristalliseren. Maar wel stond voor iedereen vast dat we streefden naar een bovengemiddelde, hoge kwaliteit. En niet alleen een hoge kwaliteit voor de zorg, ook voor het gebouw. In dat geheel vervulde de architect een belangrijke, grensoverschrijdende rol. Hij was bereid om samen met ons na te denken over het totale concept."

omnizorg: vorm

Helende factor

Inmiddels, zegt Solen, staat er een enorm slim gebouw in de steigers. Slim op velerlei wijzen. Om te beginnen is er de plek.

Het Omnizorg is niet weggestopt op een achteraf braakliggend stukje, het Omnizorg ligt aan een winkelstraat in het zicht van het Apeldoornse publiek. Iedereen kan het zien. Voor de gebruikers en bewoners van het gebouw is dat een signaal dat voor hen is op te vatten als: we mogen er ook zijn, ook wij hebben een plek in de wereld die ons is gegund. “Dat alleen al”, zegt Solen, “is een helende factor. En daarmee is het gebouw weer een onderdeel van de rehabilitatiegedachte, waarop het Omnizorg is gebaseerd.” Een ander slim punt is dat het gebouw openheid met geslotenheid combineert. Solen: “De openheid, het publieke karakter van het gebouw zit in de plint. Dat is de onderzijde aan de straatkant, waar winkels en werkplaatsen komen. Maar het zit ’m ook in de passage, die dwars door het gebouw heen de Stationsstraat met het plein aan de achterzijde verbindt.”

De geslotenheid van het gebouw, voegt Solen eraan toe, zit in diezelfde passage waaraan een binnenplein ligt, waarop de boom staat waaronder Solen graag zou gaan zitten om het nieuwe gebouw te aanschouwen. “Dat binnenplein is bedoeld om het rondhangen van de doelgroep weg te houden uit de omringende straten.”

Volledig pakket

Het enthousiasme van Solen beperkt zich niet alleen tot het gebouw. Het totale

Theo Solen

concept van het Omnizorg, waar opvang, wonen, werken, heroïne- en methadonverstrekking, dagbesteding en dergelijke vrijwel drempelloos met elkaar zijn gekoppeld, wat de overgang voor de cliënten van het een naar het ander gemakkelijker maakt – op dat hele concept is Solen zo trots als een pauw. “Toen we begonnen was het nog een visionaire gedachte, een idee om het volledige pakket van zorg en opvang voor deze cliënten aan elkaar te knopen. Maar het is ons gelukt. En dat is niet in de laatste plaats te danken aan het slimme passen en meten van Antoni Folkers, de architect, die

de eisen en wensen van de zorginstellingen, de gemeente, de doelgroep en de buurt met elkaar in relatie heeft weten te brengen.” Solen is daarom bijzonder blij met het gebouw zoals het uiteindelijk gaat worden. Het past volgens hem in het rijtje van recentelijk in Apeldoorn opgeleverde, kwalitatief hoogwaardige gebouwen, zoals Orpheus en Coda. Wat hem betreft verdient de gemeente absoluut een pluim op de hoed. “Want ze roepen niet alleen dat ze een mooie stad willen zijn”, besluit Solen, “ze maken het ook waar. Ook voor een doelgroep als de onze.”

Surf naar...

Heeft u vragen? Wilt u een opmerking maken?

Of wilt u meer informatie over het Omnizorg?

Dan kunt u terecht op de website van het Omnizorg.

Kijk op: www.omnizorg-apeldoorn.nl

**Henk Veerman,
bewoner Stationsstraat:
“We moeten proberen
goede burens met elkaar
zien te worden”**

Zoals het nu is, zou hij het graag willen houden. “We hebben een goede verstandhouding met de gemeente en ook met het Omnizorg”, zegt Henk Veerman, bewoner van de Stationsstraat. “Maar ook met de bouwer loopt het voorlopig naar wens. Erg veel overlast van de bouw hebben we niet. En als er iets is, dan kunnen we daar in alle redelijkheid goed met elkaar over praten.”

Henk Veerman is niet ontevreden met hoe het op het ogenblik gaat. Eerder in het gesprek heeft hij verteld over vervuiling die op de gevel is gekomen als gevolg van de bouw van het Omnizorg. Bij het boren van gaten voor de fundering was, volgens hem, door de oostenwind hydro-olie overgewaaid op de ramen, het houtwerk en de stenen van het appartementengebouw waar hij woont.

Tiptop in orde

Veerman woont aan de overkant van de plek waar het Omnizorg komt en hij maakte zich, samen met zijn medebewoners, zorgen over de gevolgen van de olie-vervuiling. Met name de kosten voor het schoonmaken spelen een rol. “Want je woont toch aan een gezichts-bepalende straat. Het is de entree van de stad en die wil je, net als de gemeente, tiptop verzorgen.” Daarom vindt Veerman het belangrijk dat het appartementengebouw weer schoongemaakt wordt. Over een vergoeding voor het reinigen van het gebouw maakt hij zich overigens niet al te druk. Die vergoeding komt er wel. Daarvoor is de relatie tussen gemeente, Omnizorg,

bouwer en buurt veel te goed. Het zou dom zijn om daar nu al een wig in te drijven.

Beter geregeld

Veerman zit samen met een enkele andere bewoner in de zogeheten klankbordgroep. Daarin zitten ook de gemeente, het Omnizorg en de bouwer. Deze groep komt regelmatig bij elkaar om de voortgang en eventuele problemen, zoals bijvoorbeeld de verontreiniging van de gevel, met elkaar te bespreken en oplossingen te bedenken. “Dat is inmiddels heel wat beter geregeld dan vroeger”, zegt Veerman. “Toen moesten we zelf overal achteraan. En zelfs dan was het nog maar de vraag of de gemeente wel hoorde dat we überhaupt iets vroegen of zeiden. We kregen vaak het gevoel dat alles vooraf was bekokstoofd en bekonkeld. Inspraak? Een wassen neus vond ik het in die tijd. Maar nu is het beter.”

Altijd bellen

Overlast van de bouw is er dus weinig. Des te meer overlast hebben de bewoners van de Stationsstraat, volgens Veerman, van de verslaafden en daklozen van het slaaphuis en de gebruikersruimte, de mensen voor wie het Omnizorg straks bestemd is. Zo worden

momenteel onderin het appartementen-gebouw van Veerman in de doorgang naar de parkeerplaats soms drugs verhandeld. Verder wordt er tegen muren geplast en ook erger, en komt het regelmatig voor dat er 's avonds en 's nachts aan de toegangsdeur wordt gerammeld omdat iemand in het portiek wil gaan slapen. Gelukkig is het contact met de wijkagenten uitstekend. Die weten precies wat er speelt. Het vervelende is echter wel dat je altijd moet bellen. Aanspreken op straat is niet afdoende. Er moet een 'melding' van zijn, zoals dat bij de politie genoemd wordt, en dat kan alleen telefonisch. Alleen dan sta je geregistreerd met je klacht. En hoe vaker je belt, hoe groter de kans dat er ook iets gebeurt. "Dat is de wijkagenten niet te verwijten", zegt Veerman, "dat ligt buiten hun macht."

Goede burens

Veerman en zijn medebewoners zijn ondanks de goede relatie met de gemeente en de anderen niet blij met de komst van het Omnizorg. Ze hadden liever gehad dat het op een andere plek zou worden gebouwd. Maar nu het dan toch aan de Stationsstraat komt, moet je er met elkaar het beste van zien te maken. Veerman: "We gaan er alles aan doen om goeie burens met elkaar te worden." Van de kant van Veerman betekent dit bijvoorbeeld nu al dat je niet van de bouwonderneming kunt eisen, zoals een van de buurtbewoners graag wilde, dat er van negen tot vijf wordt gewerkt. Veerman: "Je moet de realiteit niet uit het oog verliezen." Van de kant van het Omnizorg verwacht Veerman bijvoorbeeld dat ze tegen elke vorm van overlast op straat onmiddellijk optreden. "Dronken gelal, bergen kapotte fietsen, mensen die overal rondhangen, dat soort dingen willen we niet. We moeten de Stationsstraat met elkaar netjes zien te houden." Eén voordeel tot slot verwacht Veerman nog wel van de komst van het Omnizorg. "Ik denk dat Circulus hier beter en vaker gaat schoonmaken dan nu."

Bouw Omnizorg

In maart zijn de damwanden tot maar liefst tien meter diep in de bodem ingebracht en is begonnen met het graven van de bouwput en het aanbrengen van de fundering. Vlak voor de bouwput is de keldervloer gestort. Na de vakantie zijn de kelderwanden en de vloer van de begane grond aangelegd, waarna ook de eerste wanden boven de grond opgericht zijn.

Vanaf de eerste verdieping bestaan de vloeren van het Omnizorg grotendeels uit prefab-elementen, die elders in Nederland in een fabriek worden gemaakt en die, op het moment dat ze nodig zijn, op de bouwplaats worden aangeleverd. Een hijskraan met een hoogte van 40 meter verzorgt alle tilwerk en het plaatsen van de vloerdelen. Deze hijskraan, die midden in de bouwput geplaatst is, staat precies op de fundering van de bak waarin de boom komt te staan, een *Gleditsia triacanthos*, ofwel een *Valse christusdoorn*, behorend tot de familie van de vlinderbloemigen, die de binnenplaats van het Omnizorg straks van schaduw en sfeer gaat voorzien. Het gebouw, met een hoogte van 17 meter, wordt verder verdieping voor verdieping opgebouwd. Begin volgend jaar is de ruwbouw klaar en zal met de afbouw worden begonnen. Hoewel er hard gewerkt wordt, zullen er wellicht nog tegenvallers zijn. We doen er alles aan om de bouw in oktober 2007 af te ronden. In november is de oplevering voorzien, waarna het Omnizorg naar verwachting in januari 2008 in gebruik wordt genomen.

Annemarie van Wieringen

Gewoonweg óók gelukkig in het slaaphuis

Het ergste vindt ze de kou en de regen, en dan op straat moeten slapen. Maar gelukkig heeft ze dat in de afgelopen jaren maar weinig hoeven doen. Vrijwel altijd kon ze terecht in het slaaphuis aan de Stationsstraat. Over de keren dat ze buiten moest slapen, wil ze weinig vertellen. Op de vraag waar ze dan sliep, antwoordt ze: "Nou gewoon, op straat."

Een dergelijk antwoord komt in het gesprek met Annemarie van Wieringen regelmatig terug. Op de vraag hoe het is gekomen dat ze twee jaar geleden op straat kwam te staan, geeft ze met een half afgewend hoofd eenzelfde soort antwoord: "Nou gewoon, uit huis gezet door mijn ex." Verder wil ze er niets over zeggen. Praten lost haar problemen niet op. Dat is gewoon zo.

Voor Annemarie van Wieringen is een heleboel gewoon. Ook dat ze tussen alcoholisten en drugsgebruikers moet overnachten, terwijl ze zelf geen van beide middelen gebruikt. Nooit gedaan ook en ook niet van plan. Ze heeft genoeg aan haar hoofd. Twee jaar geleden kwam ze vanuit Epe naar Apeldoorn, waar ze ook toen al een baan had. Ze werkte, net als nu, vier en een halve dag in de week bij de Felua, waar ze deursloten in elkaar zet, en had onderdak nodig. Bij het slaaphuis kon ze tijdelijk terecht. Maar dat tijdelijke is intussen alweer heel wat langer geworden dan ze aanvankelijk gedacht en gehoopt had. Dat valt haar enigszins tegen.

"Ik sta wel ingeschreven bij de gemeente", zegt ze, "maar voorlopig ben ik nog niet aan de beurt. Ik heb gewoon te weinig punten voor een huis."

Dat er mensen zijn in het slaaphuis die drugs en alcohol gebruiken, ziet Annemarie van Wieringen dagelijks voor zich. Zelf vindt ze het niks, het is de pest voor je gezondheid en je wordt er in je hoofd ook nog eens raar van. Daarom kan ze de verleiding gemakkelijk weerstaan. Wat niet betekent dat ze niet zou begrijpen waarom een ander wel naar de drugs of alcohol grijpt. "Dat is gewoon zo, daar doe je helemaal niks aan. Dat komt door de problemen van die mensen. Daar kun je je niet mee bemoeien. Dat zijn andermans zaken. Die lost iedereen op zijn eigen manier op. En sommigen doen dat met alcohol of drugs." Wel vindt ze dat er in het slaaphuis veel meer voor de mensen te doen zou moeten zijn. Niet zozeer in de zin van werk, meer in de zin van activiteiten, ontspanning. Maar of dat in het toekomstige Omnizorg straks beter zal worden? "Dat moet je maar afwachten" zegt ze. "Daar kan ik nog niks over zeggen."

Wat volgens Annemarie van Wieringen in het nieuwe Omnizorg wel een heel stuk verbeterd is de huisvesting. In vergelijking met nu belooft het nieuwe gebouw een paleisje te worden. Tenminste, dat beeld heeft ze van alle kanten en van iedereen gekregen. Gewoon van horen zeggen weet ze dat het er fantastisch gaat uitzien.

Maar een tekening waarop ze kan zien hoe het gebouw in elkaar zit, heeft ze enkel onder ogen gekregen tijdens een informatiebijeenkomst voor de doelgroep. Een heleboel anderen hebben nog nooit iets gezien en zitten er, volgens haar, nog steeds op te wachten. "Zo'n tekening zou hier in het slaaphuis aan de muur komen hangen. Het wordt tijd dat die komt. Maar mooi wordt het wel, dat nieuwe gebouw."

Een andere verbetering voor Annemarie van Wieringen zou zijn als ze samen met haar vriend, die ze in het slaaphuis ontmoet heeft en die inmiddels geen drugs meer gebruikt, op dezelfde kamer zou kunnen slapen. Nu liggen ze beiden apart in een andere ruimte, hij bij de mannen en zij bij de vrouwen. Prettiger zou zijn als ze bij elkaar konden zijn. "Maar wat dacht je? Ik ga natuurlijk niet op het Omnizorg zitten wachten. Tegen de tijd dat het er is, hoop ik toch wel dat ik hier weg ben. Dat ik dan gewoon in een huis woon. Gewoon in een straat, in een aardige buurt." Of ze dan gelukkiger zal zijn dan ze nu is? Ze moet erom lachen. Een overbodige vraag, want ze is nu al gelukkig. Gewoonweg gelukkig in het slaaphuis, waar ze altijd zonder morren door de medewerkers wordt geholpen met het invullen van papieren, formulieren en dat soort van rommel. Nee, geen kwaad woord over het slaaphuis. Er zou alleen wat meer te doen moeten zijn. En daarmee bedoelt ze activiteiten, bezigheden waarmee de mensen zich kunnen vermaken. Zodat ze niet van verveling de godganse tijd op hun krent hoeven zitten. En voor zichzelf? Ach, voor zichzelf wenst ze gewoon graag een huis.

Verdere informatie

Met vragen kunt u terecht bij de gemeente Apeldoorn, projectleider Omnizorg telefoonnummer (055) 580 10 10

e-mail
w.voortman@apeldoorn.nl

www.omnizorg-apeldoorn.nl

Gemeente Apeldoorn
Dienst Samenleving
Postbus 9033
7300 ES Apeldoorn